

מ"ת 752/03/20 - פירדובסקי חוסיינוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 752-03-20 מדינת ישראל נ' חוסיינוב(עציר)

לפני מבקש	כבוד השופטת מעין בן ארי
נגד משיבה	פירדובסקי חוסיינוב
	ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד צחי הבדלי

החלטה

כללי

לפני בקשה נוספת לעיין מחדש בהחלטה מיום 16/7/20 במסגרתה נעצר המבקש עד תום ההליכים כנגדו (להלן- **החלטת המעצר**).

עובדות כתב האישום

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של רצח בנסיבות מחמירות לפי סעיף 301א(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן- **החוק**), נשיאת נשק לפי סעיף 144 (ב) לחוק, השמדת ראיה לפי סעיף 242 לחוק ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, ניזמי אורג'וב (להלן- **המנוח**) הוא גיסו של המשיב, ובין השניים סכסוך על רקע אישי וכספי. נורלן קרימוב (להלן- **נורלן**) עבד עם המשיב ולעיתים שימש כנהגו. נורלן החזיק רכב מאזדה מ"ר 17-323-61 (להלן- **הרכב**).

3. ביום 7/2/20 סמוך לשעה 15:00 הסיע נורלן את המשיב ברכב למספרה ברחוב דרך ההגנה 46 בתל אביב, (להלן- **המספרה**) המשיב נכנס למספרה ונורלן המתין מחוץ לרכב.

בשעה 15:15 לערך, הגיע המנוח למספרה, כשהוא מחזיק בידו את נכדתו התינוקת. המנוח הבחין בנורלן והחל עמוד 1

לשוחח עמו. כעבור מספר דקות, יצא המשיב מהמספרה והצטרף לנורלן ולמנוח.

או אז, התפתח בין המשיב למנוח דין ודברים. המשיב אמר למנוח להחזיר את נכדתו לביתה ולשוב לדבר אתו. המנוח עשה כן ובשעה 15:29 לערך הגיע לאזור המספרה שם המתינו לו המשיב ונורלן ברכו.

4. המנוח נכנס לרכב והתיישב במושב האחורי מצד ימין. נורלן נהג ברכב והמשיב ישב במושב הקדמי הימני, כשבחזקתו אקדח בלא רשות על פי דין (להלן - **האקדח**). בשלב מסוים, החליט המשיב להמית את המנוח ואמר לנורלן לנסוע לפארק וולפסון בכניסת דרך השלום בתל אביב (להלן - **הפארק**). כעבור דקות ספורות, במגרש החניה בפארק, המנוח יצא מהרכב ומיד אחרי יצא המשיב, השאיר את הדלת הימנית קדמית פתוחה, וירה במנוח באמצעות האקדח, חמש יריות, בכוונה לגרום למותו - שתי יריות לעבר חזהו ויד שמאל, ירייה אחת סמוך לאוזן ימין, שתי יריות נוספות בעורפו של המנוח.

5. כתוצאה מהירי, נגרם מותו של המנוח באופן מיידי.

6. מיד לאחר מכן נכנס המשיב לרכב, ניקה את האקדח, חילץ כדור שנותר באקדח והורה לנורלן להסיעו "מקום עם מים" על מנת להשליך בו את האקדח. נורלן הסיע את המשיב לכיוון העיר פתח תקווה, סמוך לכפר הבפטיסטים. שם יצאו המשיב ונורלן מהרכב, והמשיב השליך את האקדח בנחל. לאחר מכן, בדירתו, כיבס המשיב את בגדיו והתקלח.

7. נטען כי במעשים אלה, רצח המשיב את המנוח לאחר שגיבש החלטה להמיתו, החזיק נשק שלא כדין, השמיד ראייה ושיבש מהלכי משפט.

השתלשלות העניינים

8. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ועיון בחומר החקירה, קבעתי קיומן של ראיות לכאורה בעלות פוטנציאל הרשעה, כנדרש. בנוסף, קבעתי כי מתקיימות כמה עילות מעצר, האחת, נעוצה במסוכנות סטטוטורית המשתקפת בטיב המעשים. האחרת, קשורה בחשש לשיבוש מהלכי משפט נוכח התנהלותו של המבקש לאחר האירוע כפי שפורט בהרחבה לעיל. וכן, קבעתי קיומו של חשש להתחמקות מהליכי שפיטה, שכן למבקש זיקה לארץ זרה. על יסוד זאת, הוריתי על מעצרו של המבקש עד לתם ההליכים כנגדו.

9. ערר אשר הוגש על החלטת המעצר, לרבות בנוגע לקיומן של עילות המעצר האמורות לעיל, נדחה (בש"פ 5418/20 מיום 17/8/20). במסגרת ההחלטה, נקבע כי ככל ששמיעת הראיות תחשוף תמונה ראייתית שונה, המתיישבת עם טענות המבקש, ניתן יהא לבחון אפשרות של חלופת מעצר.

10. במסגרת בקשה להארכת מעצרו של המבקש לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, הוסכם להאריך את מעצרו

של המבקש "תוך שמירה על זכותו לפנות בתוך תקופת ההארכה בבקשה לעיון חוזר, וזאת לאחר ובכפוף לשמיעת עדותו של נורלן (הנהג) שאמורה להישמע באחת הישיבות הקרובות שנקבעו בתיק העיקרי" (בש"פ 7996/20).

11. ביום 21/2/21 נשמעה לפניי בקשה לעיין מחדש בהחלטת המעצר, לאחר הכרזתו של נורלן כעד עוין. במסגרת הבקשה, נטען כי היה מקום לבחון אפשרות של חלופת מעצר, או המשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, זאת בשים לב לממצאים שנגלו בעקבות עדותו של נורלן, שאין חולק כי מדובר בעד מרכזי בתיק. ביתר פירוט, נטען כי נורלן ביסס בעדותו קיומו של מאבק בין המבקש למנוח, שכן לראשונה ציין נורלן שהוא ראה את המבקש תופס את ידי המנוח, נתון שלא עלה עד לשלב זה. כן, נטען כי נורלן שמע את המנוח אומר עובר לירי "מה תעשה", וזאת חלף המילים שמסר בחקירותיו "מה אתה עושה". ב"כ המבקש הוסיף וציין כי עלה מעדותו של נורלן שהמבקש לא חיפש להיפגש עם המנוח וכן כי לא הבחין בנשק בידיו של המבקש. לאור האמור, ציין ב"כ המבקש כי לא רק שחלה נסיגה בתשתית הראייתית, אלא שאף לא הייתה קיימת עוד עילת חשש לשיבוש מהלכי משפט.

ב"כ המשיבה התנגד נחרצות לקבלת הבקשה ועמד על העקרונות שנקבעו בפסיקה לפיהם רק מהפך ראייתי ממשי מצדיק בחינה מחודשת של מעצר, בוודאי כאשר מדובר בעבירה כה חמורה המיוחסת למבקש. נטען כי חומר הראיות איתן וזאת על אף הכרזתו של נורלן כעד עוין. עוד נטען כי צבר עילות המעצר עומדות על כן ולפיכך יש לדחות את הבקשה.

בדחותי את הבקשה ציינתי כי כידוע, לא כל שינוי גרסה של עד, ואפילו עד עיקרי, משמיטה מניה וביה את הפוטנציאל ההרשעתי של חומר הראיות. אין בעובדה זו כשלעצמה, אף אם העד הוכרז עוין, כדי להביא לכרסום בתשתית הראייתית (ראו לדוגמה בש"פ 1452/01 **מדינת ישראל נ' בביב** (13.3.2001)). דברים אלה נעוצים בעובדה כי אין המדובר במשוואה מתמטית, ועל בית המשפט לבחון את מכלול הגרסאות ואת התמונה הכוללת של הראיות, על פי הגיונם של דברים ואף על פי ניסיון החיים. קבעתי כי הממצאים שעלו מעדותו של נורלן, כמו גם העובדה שהוכרז עד עוין, אינם הופכים את הקערה על פיה ומשמיטים את המסד הראייתי באופן המצדיק הסתכלות מחודשת על הצורך במעצר עד תום ההליכים. כך, העובדה כי נורלן מציין שלא ראה נשק בידיו של המבקש בעת שיצא מהרכב איננה מהווה נתון חדש, כמו גם העובדה כי המבקש לא חיפש להיפגש עם המנוח ואף לא יזם את העזיבה מהרכב. נתונים אלה היו לפניי במסגרת ההחלטה המקורית ולא מדובר היה בשינוי גרסה.

בכל הנוגע לקיומו של מאבק, כפי שעולה מאמירתו של נורלן לפיה ראה את המבקש תופס את ידי המנוח, אכן מדובר היה בסטייה מסוימת מגרסתו בחקירות - סטייה אשר אף הובילה להכרזתו כעד עוין, ואולם גם נתון זה עניינו להיבחן במסגרת התיק העיקרי, כאשר המותב יבחן את התמונה הכוללת וניתן יהא להכריע בדבר איזו מהגרסאות תסכון. לא סברתי כי אמירה זו, ללא בחינת מכלול הראיות, מצדיקה כשלעצמה בחינה מחודשת של המסד הראייתי, זאת לצד יתר הראיות שנאספו ונסקרו בהרחבה בהחלטות קודמות.

לסיכום קבעתי כי ליבת עדותו של נורלן נותרה על כנה, כאשר ההכרעה בדבר השינויים בגרסה, דינה להתקבל במתן הכרעת הדין לאחר שהתמונה הראייתית תוברר בשלמותה, כאשר ציינתי כי קיים צבר ראיות נוסף אשר פורט בהרחבה בהחלטת המעצר, ואשר היווה בסיס לקביעה כי קיים מסד ראיתי בעל פוטנציאל מרשיע.

אשר לעילות המעצר, מעבר לחשש השפעה על עדים, נותר על כנו החשש להימלטות מאימת הדין, כמו גם עילת המסוכנות, ולפיכך הכף לא נטתה אל עבר בחינת שחרורו של המבקש גם מטעמים אלה.

12. ביום 20/4/21 נדונה לפני בקשה דחופה נוספת לעיין מחדש בהחלטת המעצר, וזאת בשל התנהלות המשיבה ונסיגה שנטען כי נוצרה בחומר הראיות. בבקשתו, טען ב"כ המבקש, כי נוכח התנהלות שערורייתית של המשיבה, הוסתר ממנו חומר חקירה קריטי אשר תומך בטענות ההגנה. ביתר פירוט, בנו של המנוח, מר אמר ח' אורג'וב (להלן: **העד** או **בנו של המנוח**), שהופיע ברשימת עדי התביעה בכתב האישום, רואיין ע"י המשיבה, ועלו בראיון תכנים המחזקים את טענות ההגנה, באופן בו המנוח אחז בנשק ביום האירוע. נוכח הדברים האמורים, הראיין עם העד הופסק, והוא נשלח על ידי הפרקליטות לגביית עדות, כאשר בהמשך אף נתקבלו תמלילים של עדותו זו.

אין חולק, כי חל עיכוב בהעברת האינפורמציה האמורה, כמו גם תוצרי החקירה הנוספת, לעיין ההגנה. באופן זה, על אף שהראיין עם העד התקיים ביום 28/2/21, העדכון נמסר לב"כ המבקש רק ביום 1/4/21, עם הגעת התמלילים, כאשר בתקופה זו אף התקיימו דיונים בבימ"ש זה (בהליך העיקרי) וכן בביהמ"ש העליון. עוד יצוין, כי המשיבה מסרה בדיון בתיק העיקרי ביום 24/3/21, כי העד רואיין במשרדה והוחלט לוותר על עדותו (ר' עמ' 169), ללא אזכור של הנתונים החדשים שעלו בגרסתו.

ב"כ המבקש הלין כאמור על התנהלות המשיבה, ולגופו של ענין, טען כי נוכח המהפך הראיתי היה מקום להורות על שחרורו של המבקש ממעצר.

יש לציין כי הוסכם על המשיבה, ובצדק, כי חלה תקלה באופן בו עבר חומר החקירה הנוסף לעיונו של ב"כ המבקש, אשר אף לא עודכן בדבר שינוי הגרסה של העד, אולם, נטען כי אין בשינוי גרסה מאוחר זה, כדי לשנות או לכרסם מחומר הראיות הקיים.

בהחלטתי, מהנימוקים המפורטים שם בהרחבה, קבעתי כי אין בגרסתו הלכאורית החדשה של העד כדי לכרסם בחומר הראיות, ומכאן שלא היה מקום להורות על שחרורו ממעצר. בקצירת האומר אציין, כי קבעתי שהיות שהתיק נתון בעיצומו של הליך שמיעת ראיות, ויש לבחון את המסד הראיתי בכללותו, ובשים לב לכך שעסקינן בגרסה כבושה שיש ללבנה בתיק העיקרי, הרי שנקודת האיזון לא נעה אל עבר שחרורו של המבקש.

(ראו החלטתי מיום 20/4/21).

13. בתאריך 27/4/21 נשמעה בהליך העיקרי עדותו של בנו של המנוח, בעקבות הסכמה דיונית בין הצדדים בדבר אופן חקירתו, כאשר עדות זו מהווה את הבסיס לבקשה שלפניי, כפי שיבואר להלן.

14. למען שלמות התמונה, יצוין כי מבאי-כוח הצדדים למדתי כי פרשת התביעה נסתיימה, וכי נקבעו שני מועדים קרובים ביותר לשמיעת פרשת ההגנה לימים 3/6/21, ו- 10/6/21.

עיקרי הבקשה שלפניי

15. ב"כ המבקש טען כי "לאחר שפרשת התביעה הסתיימה, אנחנו יודעים מה קרה". לדבריו, עדותו של בנו של המנוח, אשר לפיה המנוח הוא שהצטייד באקדח ביום האירוע, שומטת את הקרקע מתחת המשיבה, ומתיישבת עם גרסת המבקש עצמו לפיה המנוח שלף נשק והמבקש נאלץ לחטוף את הנשק מידי. למצער, נטען כי עדות העד מבססת עבירת רצח שאינו בכוונה תחילה, כאשר המחלוקת המשפטית תהא נעוצה בהתנהגות המבקש והשאלה האם "חרג מן הסביר" עת ירה במנוח חמש יריות. בשל כך, נטען כי לא נשקפת עוד מסוכנות מהמבקש, כדלקמן: "המסוכנות שנשקפת ממנו לצורך קביעת חלופת מעצר כמעט ולא קיימת כי כפי שהיום מצטיירת התמונה המשפטית והראייתית ואין בילתה, לכל היותר מרשי חרג בתגובתו. אם אפשר לומר שהיריה הראשונה היתה מוצדקת, שהוא משתלט על אקדח תוך כדי מאבק ויתר היריות לכאורה לא היו אמורים להיות, זו סוגיה של סבירות שההרכב צריך לקבוע בה". עוד נטען כי על אף המועדים הקרובים לסיום, בכוונתו של ב"כ המבקש להעיד עדים מבני משפחת המנוח אשר נמצאים באזרבייג'ן, הגם שאין הם תומכים בגרסת בנו של המנוח, בשלב זה.

תמצית מענה המשיבה

16. ב"כ המשיבה טען כי לא חלה כל נסיגה בתשתית הראייתית, ואין מקום לשנות מהחלטת המעצר. לטעמו, במסגרת שקילת כלל הראיות, יקבע ההרכב הדן בתיק העיקרי ממצאי מהימנות ויכריע בדבר הדינמיקה של האירוע, ביתר שאת כאשר קבועים מועדים לשמיעת פרשת הגנה בשבוע זה. המשיבה אינה מקבלת כלל ועיקר את גרסת העד כפי שנשמעה בדיון, וזאת מכמה טעמים: ראשית, מדובר בגרסה "כבושה", ולא ניתן הסבר מספק לשינוי שחל בה אל מול הודעות קודמות שמסר העד בחקירותיו במשטרה, שנית, עדותו של העד רצופה סתירות ופרכות כעולה מפרוטוקול הדיון בתיק העיקרי, שלישית, יתר הראיות הנוגעות להתנהלות המבקש לאחר האירוע, מספר היריות שנורו ומיקומן בגוף המנוח, העלמת הנשק על ידי המבקש וכד', אינן תומכות כלל ועיקר בגרסת העד. באופן זה, אין להלום כי חלה הפחתה במסוכנות הנשקפת מפניו של המבקש, וכי לא הוקה גם יתר עילות המעצר.

דיון והכרעה

17. לא יכול להיות חולק כי מלאכת קביעת הממצאים שמורה להליך העיקרי, לאחר שתיפרש לפני המותב

התמונה בכללותה, ויוצג המארג הראייתי השלם, כאשר לעת הזו טרם נשמעה עדות המבקש ועדי ההגנה. בהקשר לחשיבות שמיעת המארג הכולל, ראוי להדגיש כי נודעת חשיבות רבה לעובדה כי המבקש מסר אף הוא כמה גרסאות לאירוע, ואין מדובר בגרסה ראשונה וקוהרנטית. בשים לב לנימוקי הבקשה, מצאתי לבחון האם חלה נסיגה משמעותית בראיות בעקבות עדות בנו של המנוח, כזו אשר מובילה למסקנה בדבר הפחתה במסוכנות ומצדיקה בחינת אפשרות שחרור ממעצר או המשך מעצר בפיקוח אלקטרוני.

18. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי, לבקשת ב"כ המבקש, בפרוטוקול עדות בנו של המנוח, דעתי הנה כי אין מקום לשנות מהחלטת המעצר.

19. במהלך עדותו, סיפר בנו של המנוח בין היתר כי המנוח, אביו, חזר לבית ביום האירוע כשהוא "בעצבים" לאחר שיצא לערוך קניות וסידורים עם נכדתו. העד הבהיר כי כאשר המנוח יצא פעם נוספת מהבית, העד ישן אולם התעורר מהצעקות, או אז פתח את החלון, הבחין באביו למטה כשגבו מופנה אליו "ראיתי שהוא פה מסדר משהו (מצביע על הגב התחתון), מאחורי הגב שהוא מסדר את הנשק" (עמ' 176 ש' 27 לעדות מיום 27/4/21). לשאלה האם ידע שלאביו יש נשק בבית השיב כי לא ראה נשק מעולם בבית (עמ' 177 ש' 15). כאשר לשאלה מדוע העד לא סיפר על אודות האקדח בחקירותיו במשטרה, השיב כי לא חש בטוב, כי לא נתנו לו לדבר, וכי היו שם "רק צעקות ואיומים" (עמ' 180 החל משורה 17), למרות שהוצג לעד סרטון חקירה ממנו עלתה תמונה שונה (עמ' 184 ש' 15).

20. ברי, כי משקלה של גרסת העד ייקבע לאחר השלמת מלאכת שמיעת הראיות לפני המותב בתיק העיקרי, וככל שגרסה זו של העד תאומץ, יהיה בה כדי להשליך על התמונה הראייתית הנשקפת מהעדויות עד כה ובוודאי מעובדות כתב האישום בהקשר זה. אולם, יש לציין בזהירות הראויה, כי קשה להתעלם מהעובדה שעסקינן בעדות כבושה, ללא תימוכין בשלב זה, אשר כוללת תמיהות ופרכות לרבות הקושי בהסבר שניתן להעלות גרסה זו בשלב כה מתקדם בהליך המשפטי.

21. אוסיף, כי המשמעות של אימוץ גרסת בנו של המנוח לפיה האחרון הצטייד באקדח בטרם נפגש עם המבקש, אינה בבחינת "הפיכת הקערה על פיה". אין חולק כי המנוח נורה לא פחות מ- 5 יריות, חלקן בעורפו. משמע, גם אם ניטש מאבק בין המבקש למנוח לצורך שליפת הנשק מידי המנוח, הרי שהמבקש ירה מספר יריות במנוח אשר גרמו למותו. לפיכך, מספר היריות ומיקומן יהוו בסיס לדיון בשאלת סבירות התנהלותו של המבקש, כפי שציין ב"כ המבקש בטיעוניו לפניי.

22. יוזכר, כי המסד הראייתי מקים פוטנציאל להרשעת המבקש בדין בעבירה המיוחסת לו, רצח בכוונה תחילה, כפי שנקבע בהחלטת המעצר, ובמסגרת הערר שנדחה. תזת ההגנה המרוככת, מקימה אף היא פוטנציאל הרשעה, בעבירת רצח שלא לאחר תכנון. בנסיבות העניין, בשלב מתקדם זה של הליך שמיעת הראיות, כאשר קבועים מועדים לשבוע הקרוב, אין מקום להכריע בדבר סיווג העבירה, שהרי במסגרת הבקשה שלפני, נדרש בירור רק של שאלת פוטנציאל ההרשעה כפי שמתגבש מחומר הראיות. בנסיבות שפורטו לעיל, איני סבורה כי עדות בנו של המנוח ממוטטת את פוטנציאל ההרשעה בעבירת רצח כפי שיוחסה למבקש בכתב האישום, והדברים יוכרעו בהליך העיקרי (ראו בהקשר זה בש"פ 640/20 **ויקטור קטן נ' מדינת ישראל** (4/2/2020)).

23. כאן המקום להזכיר כי מעבר למספר היריות ומיקומן, נודעת חשיבות ראייתית להתנהלותו של המבקש לאחר האירוע, עת חילץ מהנשק כדור שנתקע, השליכו למים, כיבס את בגדיו, וכן עובדת מציאת ראיות במכשיר הטלפון של המבקש בדבר חיפוש אקדח באינטרנט, הכל כמפורט בהחלטת המעצר.

24. ניתן להלום כי מתן משקל לגרסת העד, עשויה להשליך על המסוכנות הנשקפת מפניו של המבקש, אולם גם אם ייקבע כי עסקינן ברצח שאינו בנסיבות מחמירות, דהיינו, לאחר מאבק על הנשק, הרי שהמסוכנות עומדת על כנה, בשים לב לכל הנתונים לרבות מספר היריות ומיקום חלקן בערפו של המנוח, וכן התנהלות המבקש לאחר האירוע. בנוסף, יתר עילות המעצר, דהיינו חשש לשיבוש וחשש ממשי להימלטות הנובע מזיקה לארץ זרה, עומדות על כנן. מהמכלול עולה כי אף אם יטען כי נקודת האיזון לעניין המסוכנות נעה קמעה לכאורה, לא קמה הצדקה להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני.

מכל האמור - הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשפ"א, 03 יוני 2021, במעמד הצדדים.